

раленъ; но не по-малко е силенъ, ясенъ и красенъ. Имаше законъ у Іудеи-тъ, че единъ чужденецъ прѣди да стане Іудейскы гражданинъ, трѣбваше да прѣмине прѣзъ нѣкои церемоніи и да вземе върху си нѣкои задлъженія. Това като ся извършаше, той за всякога на послѣ ся е приималъ да участвува въ правдини-тъ и въ привилегіи-тъ на Іудейско-то гражданство. По този начинъ не ся е гледало на първо-то му рожденіе. Той ся считаше като да ся е родилъ въ Іудеѣж. Чужда-та дума *натурализація* (прииманіе чужденецъ въ гражданскы права) ся е употрѣбавала да изрази съ особеннѣ силѣ и ясность сѣщѣ-тъ идеѣж която е, че единъ гражданинъ отъ другѣ странѣ гледа ся като да е роденъ въ нашѣ-тъ. За всички сѣщинскы и практическы цѣли той е като туземецъ. Съ това тълкованіе, ный видимъ силѣ-тъ и умѣстность-тъ на Спасителевъ-тъ въпросъ, “Ты си учитель Израилевъ и не знаешъ ли това”? Друга-та фраза “роденъ отъ водѣ и Духъ,” не трѣбва да ны заплита въ новѣ мѣчнотіѣж. Тя прѣдставя само силѣ-тъ която произвежда промѣненіе-то, Духъ-тъ Божій — и водѣ-тъ която ся употрѣбыва само като знакъ-тъ на промѣненіе-то; бесполезна по само себе си; полезна само като публично свидѣтелство, и нужна само за изпълненіе-то на еднѣ положителнѣ заповѣдь. Като съберемъ сич-